

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono,

QUÆSTIO MEDICA,*

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis undecimâ mensis Martii, anno Domini M. DCC. LXXXIII.

Mº. EDMUNDO-CLAUDIO BOURRU,
Pharmaciæ Professore, Doctore Medico, Præside.

An senibus, meri potio insalubris.

I.

CERTIS eunt cuncta temporibus, nasci debent, crescere, extingui, tutissimus vitæ portus mors est, una omnibus, nec ullâ superabilis arte, juvenibus in propinquo, senibus

in limine, hujus non aliâ quàm & ipsius vitæ origo, discors primordiorum ex quibus constat omne vivens, concordia, aut potiùs concors, in viventis perniciem, illorum discordia, quæ non ante desinit, quàm priùs ex istis non minùs morborum, quàm corporum elementis, impari prælio invicem pugnantibus, unum fiat. Aliquandò superiùs ac cætera vincat: huic accedit & alia non levior causa, insiti scilicet caloris efficientia, qui eâdem manu suum fovet subjectum ac destruit; & dum salutarem humorem furtim, sed avidiùs carpit, se ipsum quoque perimit, & quem sui occasum non intendit, eum tamen conficit; ita ut, qui auctor est vitæ, idem sit & necis.

I I.

PUNCTUM igitur est quod vivimus, & adhuc puncto minùs, hoc tamen minimum, specie quâdam longioris spatii, natura divisit : hujus decursu insignes in nobis fiunt temperamenti mutationis, unius caloris nativi. Humidum primi-genium depopulantis soboles : hæ certis quibusdam annorum intervallis demensæ, varias constitunt ætates : prima omnium infantia, calidissima ; suo sequuntur ordine pueritia, pubertas, adolescentia, juventus, constans suîque natura ætas, & senectus, quæ universim lassæ non fractæ ætatis nomen est : hæc enim triplex, cruda seu viridis, ingravescens, & decrepita, omnium frigidissima ac siccissima; quò enim quis suis primordiis propior, eò magis eorum naturam redolet ac proindè calidior & humidior, ætatis progressus frigidior semper ac siccior evadit, donec sequatur interitus, nullo ærario redimendus.

I I I.

RES est cuilibet optabilis mori suâ morte, (intelligo ex naturæ necessitate) hanc accelerare (quasi ignavius) venientem, nec expectare illum vitæ exitum, quem natura

decrevit, insanientis est, furorque est ne moriare, mori: in hanc incidunt insaniæ speciem, & vitæ supplicium non inveniunt, sed faciunt, qui spreto ætatum discrimine, cibum, & maximè potum quemlibet assumunt; cujus ut longè major quam sibi necessitas, sic & vis multò superior: sua cuilibet ætati peculiaris est potio; omnis, aqua est vel vinum; illa omnibus animantibus communis; hoc nonnullis proprium: idque triplex, cereale, fructuarium, & vitis, quod solum vini nomen meretur cereale, mesenterii vias suo lentore & crassitie sæpiùs impedit; fructuarium, nimiâ humiditate excrementitiâ refertum, eosdem quoque meatus stipat & obstruit; hinc utrumque homini cujuslibet ætatis insalubre.

IV.

NULLI pariter ætati ex toto vinum & aqua utilia sunt; medicamentum utrumque est, cum invicem assumitur: aqua mera, quam vocant sapientiæ fomitem, tardè permeat, diutiùs moratur in hypochondriis, ac sæpiùs morandi causam, ductuum obstructionem amovere non valet; vino temperata, alimentorum coctionem juvat, facilem distributionem promovet, sitim efficaciùs restinguit ac exestuans corpus voluptatis, non necessitatis potus, sui amantissimis clàm jugulum petit, universum quippè corpus adeò subtiles & latenter inficit, ut non tam videas, quàm præsentias injuriam: pueros debito privat incremento; adolescentes, juvenes, virosque sui maturos, reddit furiosos, & ad iram ac libidinem maximè proclives.

V.

SI est omnium ferè hominum error, ut credant, merum esse, si non immortalitatis, saltem senii-pharmacum; senes (sibi & aliis molestos) recreare; graves eorum eluere curas; discutere mærores, paulò duriores emollire mores; ac tandem

efficere, ut poſitâ humorum feritate, ſenſum majorem induant humanitatis : hæc reverà præſtare valet vinum, multâ aquâ dilutum non meracum; illud enim ſopitos & languentes ſenum ſpiritus animat, defæcatiores reddit, & familiarem ipſis ſoporem (mortis proximæ præuuntium) mercuriii virgæ ad inſtar diſcutit, hoc verò mentem & ſenſus conſopit omnes, durum ex ſe, contumax & coctionis impatiens debilem coquendi vim eludit; igneo, quo pollet ardore, ſalutarem partium humorem, vivifici caloris nutrimentum, helluatur; & ſic, ſuperſtitem in ſenſibus caloris innati ſcintillam præmaturè extinguit.

Ergo Senibus, meri potio inſalubris.

Proponebat Pariſiis JOANNES - JACOBUS - HIERONIMUS DUCOS, Nogarolenſis, Doctor Medicus Rhemenſis, necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus.

A. R. S. H. 1783. AB OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi. 1783.